

DE SERENITATE

- 1 **S**ERENITAS hîc nobis definitur, à pluuijs & humidis aeris constitutionibus immunitas, etiam si euanidæ nubes, uel exigui per cælum deerrabunt uenti: qualiter usurpauit Maro hoc hemistichio. Hyemes optate serenas Agricolæ. Quid s
R E N I
T A S.
- 2 Circa meridiem & mediam noctem serenitas fieri plurimum solet: cum qua tamen uentorum commotio adesse potest. Quo tē
pore se
renat.
- 3 Serenitas Autumni, uentosam hyemem, & maxima ex parte pluuiam præsagire consuevit.
- 4 si serenitas est quo tempore cælestis arcus apparet, hyemabit: si uerò hyemat, serenabit.
- 5 Serenitates ut etiam siccitates, imbribus, ex Hippocratis sententia, sunt salubriores, & minus noxiæ: quæ fiunt uel à magno calore consumptis uaporibus, aut frigore obstructis terræ meatibus, aut imbre extinctis uentis, ac uaporibus siccis. Serenita
tis causæ.
- 6 Serenitatem hyemalem, & per initia uernalem, frigiditytas consèctari plurimum solet. Autūnalem horridula (manè præsertim & uesperis) quædā inæqualitas & sub meridiē calor. Vnde morbifer Autūnus à poetis, & optimo nostro Hippocrate, nō temere inclamatur. Sereni
tas hye
malis,
vernalis
& autu
mnalis.
- 7 Serenitas pruinam, ut etiam humidam aliam quamuis aeris constitutionem, secum liberè non admittit. Quanquam à meridiē serena oboriri potest tempestas, si cadibunda per aerem matutino tempore uisa fuerit pruina, uel caligo.